2.1. Като дълготрайни материални активи се третират и признават придобитите и притежавани от предприятието установими нефинансови ресурси, които се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период, имат натурално-веществена форма и се използват за производството и/или доставката/ продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели. Активи, на които цената на придобиване е еквивалентна или надвишава 700 лева се капитализират.
2.2. Първоначално всеки дълготраен материален актив се оценява по цена на придобиване, която се определя, както следва:
- По цената на придобиване - покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи. Когато придобиването е свързано с разсрочено плащане, разликата между сегашната стойност на всички плащания и сумата на всички плащания се признава за лихвен разход през периода на разсрочено плащане.
- Себестойност - когато са създадени в предприятието (направените разходи за материали, директно вложен труд и съответната пропорционална част от непреките производствени разходи).
- Справедлива стойност - когато са получени в резултат на безвъзмездна сделка.
- По оценка, приета от съда и от ОС на дружеството плюс всички преки разходи - когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.
- По справедливата стойност на получения актив – при замяна или частична замяна срещу несходен дълготраен материален актив или други активи.
- По балансова стойност на отдадения актив – при замяна на подобен актив, който има сходна употреба в същата сфера на стопанската дейност и сходна справедлива стойност.
2.3. Последващите разходи по дълготрайните материални активи се капитализират, когато чрез тяхното реализиране се увеличава бъдещата икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив. Всички други последвали разходи се признават за разход в периода, през който са направени.
2.4. След първоначалното признаване като актив всеки дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.
2.5. Амортизация
Амортизацията се начислява и признава като разход в Отчета за приходите и разходите на база на линеен метод. Амортизацията на дълготрайните активи се начислява от месеца, следващ месеца на въвеждането им в експлоатация. Срокът за използване на активите е както следва:
- транспортни средства – 48 месеца;
- машини и оборудване – 40 месеца;
- офис обзавеждане – 80 месеца;
- компютърна техника – 24 месеца;
- други ДМА – 80 месеца.

3. Инвестиционни имоти
3.1. Като инвестиционни имоти се третират и признават активи (земя или сграда, или част от сграда, или и двете), по отношение на които се обективира превишение на генерирането на приходи от наем или за увеличаване стойността на капитала, което ги отличава от имотите, ползвани от предприятието и от имотите, държани за продажба в хода на обичайната икономическа дейност.
В случаите, в които даден инвестиционен имот включва част, предназначена за генерирането на приходи от наем или за увеличаване на стойността на капитала и част, предназначена за ползване в дейността и не е налице възможност тези части с различно предназначение да се отчитат поотделно, целият актив се класифицира като инвестиционен или като ползван в дейността съобразно преценка на обстоятелството доколко частта за ползване в дейността е незначителна спрямо предназначението на имота като цяло.
3.2. Първоначално всеки инвестиционен имот се оценява по цена на придобиване, в т.ч. разходите по сделката:
- При придобиване чрез покупка - цената на придобиване, покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички разходи, които могат пряко да бъдат отнесени към

покупката. Когато придобиването е свързано с разсрочено плащане, разликата между сегашната стойност на всички плащания и сумата на всички действителни плащания се признава за лихвен разход през периода на разсрочено плащане.
- При придобиване чрез строителство по стопански начин – цената на придобиване на датата, на която строителството е завършено.
в) При прехвърлянето на друг вид имот в инвестиционен имот - стойността, равна на балансовата стойност на имота, по която се е отчитал до момента.
- Когато инвестиционният имот е получен в резултат на безвъзмездна сделка – по справедлива стойност.
- Първоначалното оценяване на инвестиционен имот, получен в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон, се осъществява по стойността му, приета от съда и ОС на дружеството.
3.3. Последващите разходи по инвестиционни имоти се капитализират, когато водят до увеличаване на очакваните икономически изгоди спрямо първоначално предвидените. Всички други последвали разходи се признават за разход в периода, през който са направени.
Земята и временно изведените от употреба инвестиционни имоти не се амортизират.
Амортизацията на инвестиционните имоти се начислява от месеца следващ месеца на въвеждането им в експлоатация.

4. Инвестиции
4.1. Дъщерни са предприятията контролирани от Дружеството. Контрол съществува, когато предприятието притежава властта, директно или индиректно, да управлява финансовата и оперативна политика на друго предприятие с оглед извличането на изгоди от дейността му. В индивидуалните финансови отчети инвестициите в дъщерни предприятия се отчитат по себестойност, като финансов актив.
4.2. Асоциирани са предприятията, върху които се оказва значително влияние, но не и контрол върху финансовата им и оперативна политика. В индивидуалните финансови отчети на предприятието инвестициите в асоциирани предприятия се отчитат по себестойност, като финансов актив.
4.3. Други инвестиции. Договорните взаимоотношения с други предприятия, по силата на които Дружеството се е ангажирало със стопанска дейност, подлежаща на съвместен контрол, се третират и отчитат като инвестиции в смесени предприятия.

5. Финансови инструменти
Предприятието признава финансовия инструмент (финансовия актив или финансовия пасив) в своя счетоводен баланс единствено когато стане страна в договорните условия на инструмента.
5.1. Класификация
Финансовите активи се класифицират в зависимост от целта на придобиване, както следва:
- Финансови активи, държани за търгуване – бързоликвидни активи, придобити с цел получаване на печалба, произтичаща от краткосрочни колебания в цените или в дилърски марж;
- Финансови активи, държани до настъпване на падеж – когато са с фиксирано или определяемо плащане и фиксиран падеж, и по отношение на които намерението на предприятието е да ги запази до настъпване на падежа им;
- Кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието - финансовите активи, създадени от предприятието посредством директно предоставяне на пари, стоки или услуги;
- Обявени за продажба - всички активи, които не могат да бъдат отнесени към останалите групи на финансовите активи.
5.2. Първоначална оценка
- Финан совият актив се зачислява по цена на придобиване, която включва: справедливата стойност на даденото за него вложение и разходите по извършване на сделка с финансовия инструмент.
- Финансовият пасив се зачислява по цена на придобиване, която включва: справедливата стойност на полученото за него вложение и разходите по извършване на сделка с финансовия инструмент.
5.3. Последваща оценка

- Финансови активи, държани за търгуване и финансови активи, обявени за продажба - по справедлива стойност, която не се коригира с очакваните разходи по продажбата или друг вид освобождавания на финансовите активи.
- Кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието с фиксиран падеж и недържани за търгуване и инвестиции, държани до настъпване на падеж - по амортизируема стойност чрез използване на метода на ефективната лихва, която стойност се коригира с всякакви отчисления за обезценка и несъбираемост.
- Заеми и вземания, предоставени от предприятието, които нямат фиксиран падеж се отчитат по себестойност.
- Финансови пасиви, държани за търгуване – по справедлива стойност.
- Финансови пасиви, държани до настъпване на падеж и възникналите първоначално в предприятието – по амортизируема стойност.

5.4. Обезценка

Към датата на финансовия отчет, финансовите инструменти се проверяват за обезценка.
- Обезценката на финансовите активи, отчитани по справедлива стойност и класифицирани като финансови активи, държани за търгуване се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.
- Обезценката на финансовите активи, отчитани по справедлива стойност и класифицирани финансови активи, обявени за продажба се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.
- Обезценката на финансовите активи, класифицирани като кредити и вземания, възникнали първоначално в предприятието и държани за търгуване, се отчита като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.
- Обезценката на финансовите активи, отчитани по амортизируема стойност се отчита като финансов разход.

5.5. Отписване на финансови инструменти

Предприятието отписва изцяло или частично финансовите си инструменти (включително произтичащите от обезпечения) единствено когато договорените права или задължения по тях бъдат погасени. Последното е налице при: реализиране на правата или уреждане на задълженията; отказ от правата или отменяне на задълженията; изтичане на срока за реализиране на правата или за уреждане на задълженията.

6. Стоково-материални запаси

Базата за оценяване на стоково-материалните запаси е по-ниската от доставната и нетната реализируема стойност. Нетната реализируема стойност представлява предполагаемата продажна цена в нормалния ход на стопанската дейност, намалена с приблизително оценените необходими разходи за завършване на производствения цикъл и тези, необходими за осъществяване на продажбата.

Прилаганият метод за отписване на стоково-материалните запаси при тяхното потребление е по метода на средно претеглена стойност. стоково-материалните запаси се отписват и по метода на конкретно определената стойност, когато тяхното потребление засяга конкретни партиди производства, проекти или клиенти. При продажба балансовата им стойност се признава като разход през периода на признаване на прихода от продажба.

7. Търговски и други вземания

Търговските и други вземания се отчитат по тяхната амортизируема стойност, намалена със загуби от обезценка. Вземания които се преценяват, че няма да бъдат платени дванадест месеца след края на отчетния период или на база на погасителен план ще се обезценяват като се използва средния преобладаващ лихвен процент за левови кредити.

8. Обезценка на активи

Балансовата стойност на активите, с изключение на стоково-материалните запаси, активите, придобивани чрез договори за строителна дейност, активите, произтичащи от доходи на персонала, финансовите активи, включени в обхвата на СС 32 „Финансови инструменти", инвестиционните имоти, оценявани по справедлива стойност, биологичните активи, оценявани

по справедлива стойност, намалена с очакваните разходи при продажба и отсрочени данъчни активи, се преразглежда към всяка дата на изготвяне на баланса, с цел да се идентифицира наличието или не на признаци за обезценка. В случай, че се установи наличие на признаци за обезценка се прави приблизителна оценка на възстановимата стойност на съответния актив.
Загуба от обезценка се признава винаги и единствено в случай, че балансовата (преносна) стойност на един актив или група активи, генерираща парични постъпления, част от която е той, превишава неговата възстановима стойност. В този случай балансовата стойност на актива се намаля чрез отразяването като текущ разход за дейността на загуба от обезценка до размера на неговата възстановима стойност.
При обезценка на дълготраен материален или нематериален актив, за който е създаден резерв от последваща оценка, загубата от обезценка се отразява в намаление на този резерв. Ако загубата от обезценка е по-голяма от създадения резерв, превишението се отразява като текущ разход за дейността.
Ако след извършена обезценка на актив неговата възстановима стойност превиши балансовата му стойност, се отразява възстановяване на загубата от обезценка - като текущ приход от дейността - до размера на предходната обезценка и само, когато загубата от обезценка през предходни периоди е била отчетена като текущ разход и до размера на този разход.

9. Провизии, условни пасиви и условни активи

Провизия се признава в баланса и като текущ разход, когато има правно или конструктивно задължение в резултат на минало събитие, и има вероятност за покриването й да бъде необходим определен изходящ поток, съдържащ икономически ползи. Провизията е реално съществуващо задължение на предприятието към датата на финансовия отчет, за което сумата или времето на погасяване са несигурни, неопределими с точност.
За признаването й се прилага най-добрата и надеждна приблизителна оценка на разходите, необходими за покриване на текущото задължение към датата на баланса, при отчитането на която се вземат под внимание рисковите и несигурни събития и обстоятелства, които ги съпътстват.
Когато ефектът от времевата стойност на парите е съществен, сумата на провизиите се дисконтира като се използва дисконтовата норма преди облагане с данъци, отразяваща текущите пазарни оценки на времевата стойност на парите и, ако е подходящо, специфичните за задължението рискове.
Към всяка дата на баланса сумите на признатите провизии се преразглеждат и коригират - актуализират чрез доначисляване на провизии или чрез намаляване на вече отчетените провизии, с цел тяхната най-добра приблизителна оценка. В случаите, в които се установи, че за погасяването на задължението вече не е вероятно да настъпи изтичане на ресурси, съдържащи икономически ползи, провизията се реинтегрира.

10. Доходи на персонала

В предприятието са реализират и начисляват суми за доходи на персонала по видове, както следва:
- Краткосрочни доходи на персонала - онези доходи на персонала, които стават напълно изискуеми в рамките на 12 месеца след края на периода, в който персоналът е положил труд за тях.
- Доходи при напускане - доходи при прекратяване на трудовото или служебното правоотношение преди нормалния срок за пенсиониране.
- Предприятието признава като задължение недисконтираната сума на оценените разходи по платен годишен отпуск, очаквани да бъдат заплатени на служителите в замяна на труда им за изминалия отчетен период.

11. Заеми

Заемите кредитите се признават първоначално по цена на придобиване. След първоначалното признаване, заеми и кредити се отчитат по амортизируема стойност, като всяка разлика между номинал и размера на падеж се отчита в обема на разходите през периода на ползване на заема на база ефективния лихвен процент.

12. Лизингови договори

Активи, наети по финансовообвързани договори, за които предприятието поема значителна степен всички рискове и изгоди, свързани със собствеността върху актива, се класифицират като финансов лизинг.

В началото на лизинговия договор като задължение се отчита определената в договора обща сума на наемните плащания.

Активите, придобити чрез финансов лизинг се отчитат при първоначалното им признаване с размер, който в началото на лизинговия договор е равен на справедливата стойност на наетия актив или, ако е по-нисък - по сегашната стойност на минималните лизингови плащания.

Разликата между справедливата стойност или стойността на минималните лизингови плащания и определената в договора обща сума на наемните плащания се отчита като финансов разход за бъдещи периоди.

Като текущ финансов разход за периода се признава част от финансовия разход за бъдещи периоди, пропорционално на относителния дял на дължимите минимални лизингови плащания по договора за периода в общата сума на договорените наемни плащания.

13. Търговски и други задължения

Търговските задължения се отчитат по цена на придобиване.

14. Разходи

Разходи по получени стоки и услуги се признават пропорционално на степента на завършеност на услугата към датата на баланса при условие, че резултатът от сделката може да се оцени надеждно. Разходите за всяка сделка се признават едновременно с признатите приходи за нея.

15. Приходи

Приходи от извършени услуги се признават пропорционално на степента на завършеност на услугата към датата на баланса при условие, че резултатът от сделката може да се оцени надеждно. Приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените разходи за нея.

16. Ефекти от промените във валутните курсове

Към датата на изготвяне на годишния финансов отчет се извършва оценка на валутните активи и пасиви по заключителен курс.

17. Данъци от печалбата

Данъкът върху печалбата за годината представлява текущи и отсрочени данъци. Те се изчисляват като се прилага текущата данъчна ставка на база облагаемият доход за годината. Данъкът върху печалбата се признава в Отчета за приходите и разходите с изключение на този, отнасящ се до статии, които са признати директно в капитала, като в този случай той се представя в капитала.

Текущият данък са очакваните данъчни плащания върху облагаемата печалба за годината, прилагайки данъчните ставки в сила към датата на изготвяне на баланса и някои корекции на дължимия данък, отнасящи се за предходни години.

Отсроченият данък е начислен като се прилага балансовия метод и се отнася за временните разлики между балансовата стойност на активите и пасивите за целите на счетоводното им отчитане и балансовата им стойност за данъчни цели. Размерът на отсрочения данък е основан на очаквания начин на реализация на активите или уреждане на пасивите, като се прилагат данъчните ставки в сила към датата на изготвяне на баланса или тези, които се очакват да бъдат в сила след нея.

Актив по отсрочени данъци се начислява само до размера, до който е възможно бъдеща облагаема печалба да бъде налична при условие, че неизползваните данъчни загуби и кредити могат да бъдат използвани. Отсрочените данъчни активи са намалени с размера на тези, за които бъдещата изгода не е повече вероятно да бъде реализирана. Непризнатите активи по отсрочени данъци и балансовата стойност на признатите активи по отсрочени данъци се

преразглеждат към датата на всеки финансов отчет, за да се прецени отново степента на вероятност да има достатъчни бъдещи данъчни печалби, срещу които може да се приспадне намаляемата временна разлика, данъчната загуба или данъчния кредит.
Пасив по отсрочени данъци се признава задължително за всички възникнали облагаеми временни разлики.

18. Фундаментални грешки
Фундаментална грешка ще се счита, ако е пропуснато да се отрази в предходен период приход или разход в размер по-голям от 20% от счетоводната печалба или загуба за съответната година. Фундаменталната грешка, свързана с предходния период, за който се отнася се отчита през текущия период чрез препоръчителния подход.

19. Промени в счетоводната политика
В предприятието не се третира като промяна на счетоводната политика:
- приемането на счетоводна политика за събития и сделки, които се различават по същество от случилите се преди това събития или сделки;
- приемането на нова счетоводна политика за събития и сделки, които не са се случвали преди това или са били незначителни.
За отразяване на промяната в счетоводната политика се прилага чрез препоръчителния подход.

IV. БЕЛЕЖКИ КЪМ ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ

1.	**Дълготрайни материални активи**
2.	**Свързани лица**
3.	**Търговски и други вземания**
4.	**Пари и парични еквиваленти**
5.	**Доходи на персонала**
6.	**Търговски и други задължения**
7.	**Приходи**
8.	**Разходи**

1. Дълготрайни материални активи
В състава на дълготрайните материални активи са отчетени суми както следва:
Компютърна техника – 2 хил.лв. и натрупана амортизация – 2 хил.лв.
Транспортни средства – 31 хил. лв. и натрупана амортизация 29 хил. лв.
Офис обзавеждане – 18 хил. лв. и натрупана амортизация – 14 хил. лв.

2. Свързани лица
Дружеството не е извършвало сделки със свързани лица.

3. Търговски и други вземания
По статия вземанията от клиенти и доставчици е отчетена сума в размер на 11 хил.лв. представляваща текущи вземания на Дружеството.
По статия други вземанията е отчетена сума в размер на 89 хил.лв. представляваща:
- 27 хил. лв по оперативни програми;
- 62 хил. лв. предоставен аванс на подотчетни лица.

4. Пари и парични еквиваленти
Паричните средства, са както следва :
Парични средства в брой : 2 хил. лв.

Парични средства по разплащателни сметки в лева: 12 хил.лв.

5. Доходи на персонала
Към 31.12.2010г. Дружеството няма нает персонал по трудов договор. Наетите лица са по граждански договори.

6. Търговски и други задължения
Дружеството има задължения към доставчици в размер на 6 хил лв.
По статия данъчни задължения е отчетена сума в размер на 5 хил.лв. представляваща данък добавена стойност 4хил.лв. и 1хил.лв. данък печалба.

7. Приходи
7.1. Приходи според техния характер, признати през периода:
7.1.1. Приходи от извършването на услуги

Приходи от извършване на услуги	*(хил.лв.)*
	2010 г.
Консултации	46
Подбор	66
Наем	1
Общо приходи от услуги:	***113***

7.2. Други приходи

Други приходи	*(хил.лв.)*
	2010 г.
Приходи от финансирания	49
Други приходи	1
Общо приходи:	***50***

8. Разходи
8.1. Същност на отчетените разходи за оперативната дейност през периода

Категория разходи	*(хил.лв.)*
	2010 г.
Разходи за материали	5
Разходи за услуги	23
Разходи за амортизации	10
Разходи за персонала	56
Други оперативни разходи	6
Общо оперативни разходи:	***100***

Разходите, отразени по своята същност в горната таблица, са както следва:
8.1.1. Разходи за материали

Разходи за материали	*(хил.лв.)*
	2010 г.
Неотговарящи на ДМА	1
Офис консумативи	2
Гориво	2
Общо разходи за материали	***5***

8.1.2. Разходи за външни услуги

Разходи за външни услуги	*(хил.лв.)*
	2010 г.
Консултации	6
Правни услуги	1

Счетоводна услуга	2
Телефон	4
Застраховка	2
Нощувки	5
Семинар	1
Други	2
Общо разходи за външни услуги	***23***

8.1.3. Разходи за амортизация

Разходи за амортизация	***(хил.лв.)***
	2010 г.
Разходи за амортизация на ДМА	10
Общо разходи за обезценка	***10***

8.1.4. Разходи за персонала

Разходи за персонала	***(хил.лв.)***
	2010 г.
Заплати	51
Осигуровки	5
Общо разходи за персонала	***56***

8.1.5. Други оперативни разходи

Други оперативни разходи	***Разход - стойност (хил.лв.)***
	2010 г.
Командировки	4
Непризнати разходи	2
Общо други оперативни разходи	***6***

Дата на съставяне:21.02.2011г.

Съставител: Корпорът Адавайзърс ООД

Ръководител: Паулина Георгиева

ТАУРУС КОНСУЛТАНТС ЕООД СОФИЯ